

РЕШЕНИЕ

№ 5423

гр. София, 20.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **3699** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.54 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. И. П. против отказ, обективиран в удостоверение № 25-67974/12.03.2021г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър (СГКК) – С.. Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, а по съществуващото я намира неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление вх. № 01-70832/09.02.2021г. на СГКК, с което е поискано изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) за имот с идентификатор 22304.7973.4, като е представен проект за исканото изменение (л.30 от делото). В оспореното удостоверение е обективиран отказ да бъде извършено изменение, на основание чл.56, ал.10 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на КККР, в приложимата й редакция от ДВ бр.4/2017г., съгласно която СГКК издава отказ за извършване на изменението в случаите, в които след извършен контрол по реда на наредбата по чл. 50 ЗКИР се установи, че проектът за изменение не отговаря на изискванията на тази наредба. Изложени са мотиви, че с проекта се

цели актуализация на внесен през 2013г. проект в съответствие с действащата към момента нормативна уредба и отразяване в КККР на възстановения на наследниците на Д. А. З. поземлен имот, като са използвани данните от скица – проект № 47012/15.08.2013г. С решение № 121/19.07.2012г. по гр. д. № 339/2011г. на Върховния касационен съд, I г. о., влязло в сила на 19.07.2012г. (л.211-214 от делото) е признато за установено на основание чл.14, ал.4 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), че Д. А. З., наследодател на З. Д. П., е притежавал към момента на приемането му за член – кооператор в ТКЗС нива с площ 4 дка в землището на [населено място], м. «К.». Със заявление вх. № 94-37828/28.06.2013г. на СГКК жалбоподателят К. И. П. като пълномощник на З. Д. П. е поискал нанасяне в кадастъра на имот с идентификатор 22304.7973.4. С писмо изх. № 94-51845-22-10-19642/30.09.2013г. (л.139-141) жалбоподателят бил уведомен, че следва да представи в СГКК влязло в сила решение на Общинската служба по земеделие (ОСЗ), за възстановяване право на собственост на наследниците на Д. А. З.. С решение № 2813/4.08.2016г. на ОСЗ П., влязло в сила на 30.08.2016г. (л.19), е възстановена нивата на посочените наследници. Решението на ОСЗ и горепосоченото съдебно решение били представени от жалбоподателя към преписката, образувана на 28.06.2013г., със заявление вх. № 01-397822/14.12.2017г. на СГКК (л.88). Със заповед № 18-2516/27.03.2018г. на началника на СГКК (л.70-73) исканото изменение било отказано, поради спора за материално право между заявителя и търговско дружество, обективизиран във възражение рег. № 07-10302/14.08.2017г. на СГКК (л.74-75). Доколкото не се установява, нито се твърди обратното, следва да се приеме, че заповедта е влязла в сила.

Не се установява също така да е настъпила последваща промяна във фактите, релевантни за отразяването на имота с идентификатор 22304.7973.4 в КККР. В представената обяснителна записка (л.31-32) са цитирани решението на ОСЗ и съдебното решение, представени в производството по издаване на заповед № 18-2516/27.03.2018г. на началника на СГКК, с която вече е било отказано отразяването на имота в кадастъра. Не се установява, нито се твърди обективизираният спор за материално право между жалбоподателя (и другите наследници на Д. А. З.) и търговското дружество да е бил разрешен с влязло в сила съдебно решение. Представеното решение № 121/19.07.2012г. по гр. д. № 339/2011г. на Върховния касационен съд, I г. о., влязло в сила на 19.07.2012г., няма характера на приключващо такъв спор. Доколкото търговското дружество не е било страна в производството по постановяването му, това решение не може да му бъде противопоставено. Ето защо, не е било налице основание за исканото изменение. Като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е постановен в установената форма от компетентен орган. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, отказът е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за адвокатско възнаграждение в размер на 900 лв., платено съгласно представеното платежно нареждане. Възнаграждението е в минималния размер, установен в чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и поради това, неоснователно

се явява направеното възражение за неговата прекомерност. Сумата следва да се заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, която е юридическо лице съгласно чл.10, ал.1 ЗКИР.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. И. П., с ЕГН [ЕГН], против отказ, обективиран в удостоверение № 25-67974/12.03.2021г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

ОСЪЖДА К. И. П., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата 900 (деветстотин) лева – адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: